

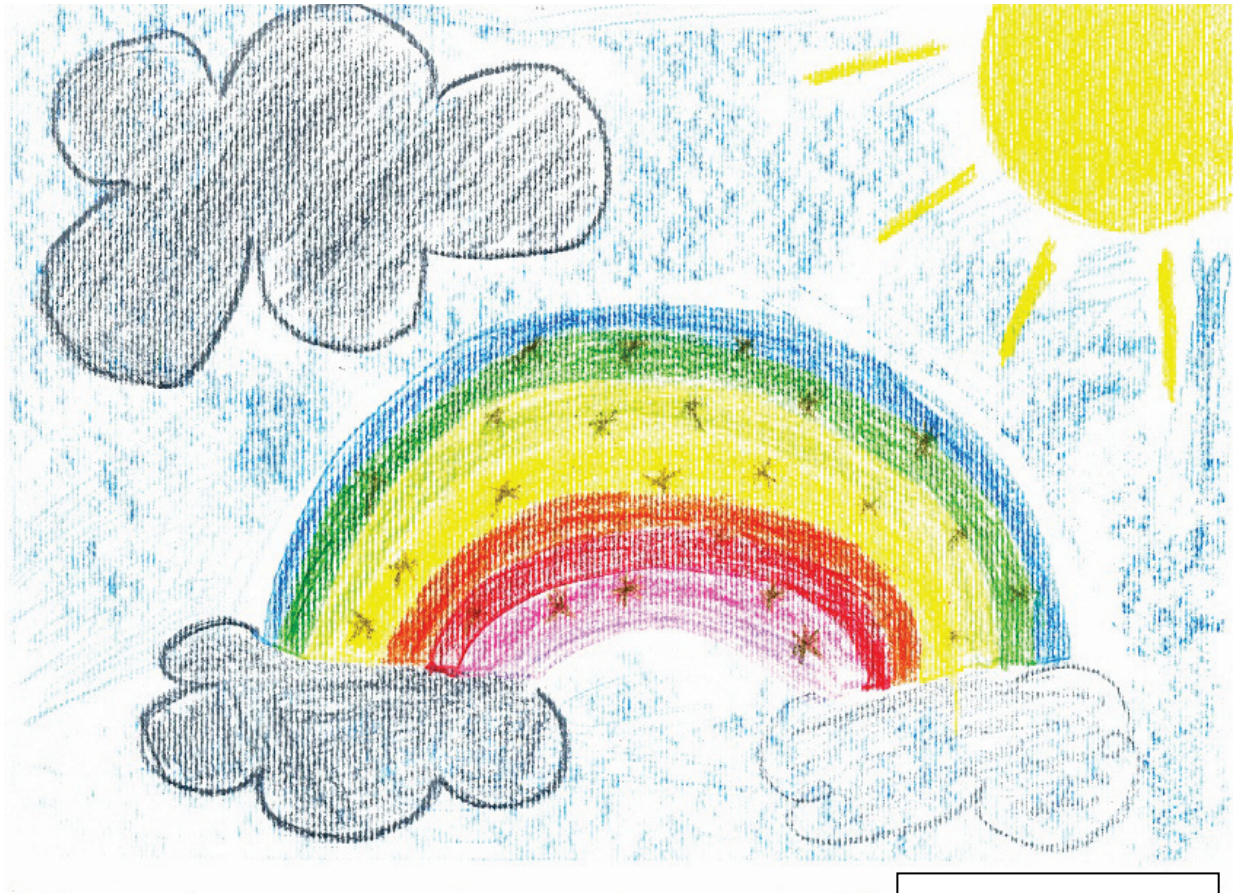
Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj

Časopis razredne stopnje

Šolsko leto 2010/2011

KRIKEC

Manca Rebolj, 2. a

**Mavrica ni zaradi sonca,
pa tudi ne zaradi dežja.**

**Mavrica je stezica,
po kateri se v srce pripelja žarek lepega.**

F. Lainšček

Sodelovali učenci in učiteljice razrednje stopnje.

Oblikovanje: Adrijana Kolar, Tjaša Sajovic, Marko Zupan

Lektorirala: Vika Šuštar

Naslovnica: Julija Premrov, 2. a

Zadnja stran: Lea Sajovic, 4. a

UVODNI POZDRAV

Saj poznate zgodbo: » Na koncu mavrice se skriva zaklad ...«

Tudi letošnji Krikec se odpira z mavrico in razkriva najdragocenejši zaklad - otroško ustvarjalnost.

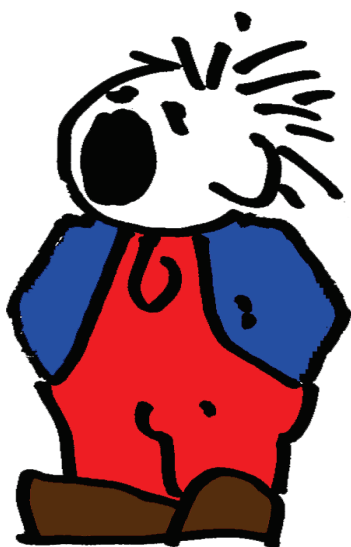
To je zaklad, ki ga je vredno pokazati in negovati, kar pa je tudi glavni namen našega Krikca.

Verjemite mi, da ne pravijo zaman, da pod nežnim soncem, pod milimi oblaki ..., najlepša mavrica stoji. Tam daleč nekje, skrita pred očmi. Onkraj mavrice pravlјice se rodijo in med otroki živijo. In te pravlјice so največji zaklad, kar ga otroci premorejo. To je bogastvo, ki jim ga nihče ne more vzeti. Njihova domišljija nima meja, je neskončna, kot je neskončna mavrica. Pustimo njihovi ustvarjalnosti prosto pot, veselimo se z njimi pri vsakem najmanjšem koraku v njihov svet, svet sanj.

Čas hitro beži. Zato, dragi moji, ne zamudite nobene priložnosti, ki se vam ponudi. Vedite, da vsak dan nekaj šteje. Vsak trenutek, ko se za nekaj trudiš, ko se nasmeješ od srca, ko se veseliš veselja drugih in ko za nekoga narediš nekaj lepega.

V življenju si mora vsak sam narisati svoje barve mavrice. Ko vam bo to uspelo, bodo tudi deževni dnevi postali čudoviti.

Mavrično poletje vam želiva Tjaša Sajovic in Adrijana Kolar.

Kaj smo letos mi počeli,
Rad pokazal bi vam jaz.
Idej otroških veliko smo imeli,
Ki podijo se okrog nas.
Ej, otroci moji, s Krikcem pohitite,
Cel kup sreče ulovite in jo z drugimi delite.

PRVOŠOLČKI V PODALJŠANEM BIVANJU

Pri nas v podaljšanem bivanju se imamo prav lepo. Popoldanske urice nas skupaj z učiteljico preživlja osemindvajset prvošolčkov 1.a in 1.b razreda.

Naše popoldne se začne s kosilom, pred katerim si seveda umijemo roke in v vrsti odidemo v šolsko jedilnico. Pri mizi se trudimo kulturno in v miru pojesti kosilo. Najboljši so špageti. Včasih pojemo tudi vso zelenjavno juho, včasih pa vzamemo celo solato.

Po kosilu mora želodček malo počiti, zato se večkrat v krogu urimo v besednih igrah. V zadnjem času pa tudi računamo do deset.

Zelo radi tudi ustvarjamo, predvsem iz papirja. Postali smo že pravi mali mojstri zgibanja papirja in usvojili že prve oblike origamija. Naša učilnica je tako lepo pisana, ker je okrašena z našimi izdelki. Prav tako radi pa tudi rišemo, barvamo pobarvanke, se igramo z lego kockami, lesenimi kockami, avtomobilčki ali pa v kotičku kuhamo. Priljubljene so tudi družabne namizne igre, kot so človek, ne jezi se, šah, mikado, črni Peter in enka. Še posebej radi pa se z učiteljico igramo spomin.

Po napornem delu in igri si privoščimo popoldansko malico in kratek počitek. Nato pa že komaj čakamo, da se gremo igrat na šolsko igrišče. Najraje se igramo na igralih. Tam se lovimo, tečemo, plezamo, se gugamo, se igramo skrivalnice ali gusarje. Dečki imajo zelo radi igre z žogo, najraje nogomet, deklice pa rade skačejo s kolebnico. Vmes nas pridejo iskat starši, ki smo jih zelo veseli, ampak včasih pridejo kakšno minutko prezgodaj, ko se ravno tako lepo igramo. ☺

Zapisa: Jana Varl

1.b razmišlja o ŠOLI

MANCA: V šoli mi je najlepše. Rada rešujem naloge.

TRINA GAIA: V šoli mi je najbolj všeč učenje. Rada poslušam pripovedovanje sošolcev.

BENJAMIN: Sošolci so moji najboljši prijatelji.

ROK: Všeč mi je, ker veliko hodimo ven.

NIKA J.: V šoli mi je najbolj všeč likovna vzgoja.

TEJA: V šoli mi je zelo všeč, ker imam tukaj veliko prijateljev.

DANIEL: V šoli se rad igram.

DINO: Rad se crkljam pri učiteljicah.

KARLINA: Rada se učim.

NIKA K.: V šoli se najraje igram.

JAKOB: Najbolj mi je všeč telovadba.

MIRANDA: V šolo zelo rada hodim.

NIKA N.: V šolo hodim, ker se zelo rada igram.

MARINA: V šoli mi je všeč, ker imam veliko prijateljev in se rada učim.

JAKA: Rad rišem z ravnalom.

Anja Oštarijaš, 1. a

V VRBI

V sredo smo odšli v Vrbo. Tam smo si ogledali Prešernovo hišo. V hiši so imeli veliko zanimivih stvari.

Njihova hiša je narejena iz kamna. V njej je soba, hiša, veža in črna kuhinja. Otroci so spali na peči, starši pa v sobi. Edino oni so imeli posteljo. Dojenček je spal v zibelki. Imeli so črno kuhinjo. Črna je bila zaradi dima. Tam je mama kuhala na ognju. Kopalnice niso imeli. France Prešeren je imel dva mlajša brata in pet sester. Z osmimi leti je šel v šolo k stricu. Mama je želela, da postane duhovnik. Postal je odvetnik. Rad je pisal pesmi. Zaljubil se je v Primičevo Julijo in zanjo napisal pesem. Najbolj znana njegova pesem je Zdravljica, ker je slovenska himna.

Umrli je 8. februarja 1849. Pokopan je v Kranju.

Neja Zagmajster, 3. a

V VRBI

V sredo smo šli v Vrbo. Tam smo si ogledali Prešernovo rojstno hišo. Sprejela nas je prijazna gospa. Ogledali smo si: črno kuhinjo, sobo Franceta Prešerna in dnevno sobo. Povedali so nam, da je bilo v Prešernovi družini osem otrok. Videli smo veliko knjig, med njimi tudi original pesmi POVODNI MOŽ. Ob ogledu hiše mi je bila najbolj všeč zibelka, v kateri je spal France Prešeren. Hiša je zelo stara, vendar dobro ohranjena, saj zelo lepo skrbijo zanjo. Ogled hiše mi je bil všeč. Po ogledu smo šli na Šobec. Tam smo se igrali, nato pa odpravili nazaj v šolo.

Armin Kvirgić, 3. a

OBISK PRI ČEBELARJU

Z avtobusom smo se odpravili v Preddvor. Tam smo se srečali s čebelarjem. Najprej nam je pokazal panj. Potem smo si od blizu pogledali čebelice. Videli smo samčka trota in čebelice, ki s plesom prikazujejo drugim, kje je veliko medu. Ogledali smo si stekleničko, iz katere čebelice pijejo vodo. Nekateri so se opogumili in čebelice tudi pobožali. Čebelar nam je pokazal tudi zlato odlikovanje, ki ga je dobil za najboljši med. Na koncu smo poskusili med in medenjake. Bili so zelo okusni. Naredili smo še vsak svojo svečko iz voska, se malo poigrali, potem pa odšli nazaj v šolo. Mislim, da smo se ta dan naučili veliko novega o čebelicah.

Ajda Rekar, 2. a

NARAVOSLOVNI DAN NA ŠMARJETNI GORI

Že ob 7.45 smo se odpravili na Šmarjetno goro. Na začetku nas je učiteljica razdelila v deset skupin. Nato je prva skupina začela na nogometnem igrišču iskat jajčka. Našli so ju na golih. Nato pa je eden od prve skupine prebral nalogo, ki smo jo rešili. Potem pa je drugi prebral, kam moramo. Iti smo morali k semaforju, ki je bil pri trgovini z mesom. Tam je jajčka iskala druga skupina. Prvi je bil obešen na drevesu, drugi pa je bil v luknji v deblu drevesa. Potem smo rešili nalogo in odšli do spomenika. Tam je iskala tretja skupina. Oba jajčka sta bila obešena na smrekah. Rešili smo nalogo in odšli naprej. Odšli smo mimo Davidove hiše in prišli do stopnic. Tam je jajčka iskala četrta skupina. En jajček je bil obešen na grmu, drugi pa na ograji. Rešili smo nalogo in odšli naprej. Prišli smo do ceste, tam je iskala peta skupina. Oba jajčka sta bila obešena na drevesu. Rešili smo nalogo in odšli naprej. Nato smo prišli do mosta, kjer je iskala šesta skupina. Prvi jajček je bil obešen na železu, drugi pa na koncu mosta. Rešili smo nalogo in odšli naprej. Nato smo nekaj časa hodili in prišli do betonskega zidu. Tam je iskala sedma skupina, v kateri sem bila tudi jaz. Rešili smo nalogo in odšli. Nato smo kar nekaj časa hodili, med hojo pa sem se zabavala z Leo, Aleksom in Đorđejem. Ko smo prišli do sedla, je tam jajčka iskala osma skupina. Oba sta bila pri predmetu iz palic in žebeljev. Nato smo prišli na vrh Šmarjetne gore. Tam smo najprej pojedli malico, nato pa je deveta skupina poiskala jajčka. Oba sta bila na drevesu. Leon je poiskal deseti jajček, ki je bil skrit na učiteljici Nevi. Rešili smo deseto nalogo, nato pa odšli na sladoled. Ko smo ga pojedli, smo odkorakali nazaj v šolo.

Špela Korenjak, 4. a

POSEBEN OBISK V 4. A

Na začetku aprila smo učitelja Marka dobili, cele tri tedne bil je res faca.

Pri glasbi igral je na klavir in kitaro, z njim zapeli smo pesmico pravo.

Pri likovni smo naredili ogromnega zajca, ki je velik za dva Marka.

Pri naravoslovju je razkril veliko novega in za življenje pomembnega.

Po treh tednih pa je odšel in nas v petek spet pozdravit prišel.

Špela Korenjak, 4. a

Kot pravi Špela, smo pri likovni vzgoji naredili res veliiiiiiikega zajca. Kako smo se lotili dela ter kako smo se ob tem počutili, pa si preberite v naslednji vrsticah:

Z izdelavo zajca smo se naučili, da lahko skupaj naredimo več kot sami. (Dominik)

Naredili smo več, kot bi lahko sami. (Aleks)

Všeč mi je bilo, ker je zajec tako velik. (Žan)

Zajec ima modre oči in velike brke. (Tajda)

Smešen je bil, ko je bil izdelan. (Luka)

Všeč mi je bilo, ker smo delali v skupinah. (Peter)

Všeč mi je bilo, ko smo skupaj sodelovali. (Lea)

Zajca ni bilo lahko narediti, v delo smo vložili veliko truda. (David Elord)

Ko smo delali zajca, smo se tudi malo prepirali, ampak s skupnimi močmi nam je uspelo. (Đorđe)

Dali smo mu ime Eko robot rabbit. (David Hožič)

Sodelovali smo z drugimi skupinami. (Sara)

Ima rdeče kratke hlače. (Larisa)

Delanje zajca je bilo zanimivo. (Jaka)

Najbolj mi je bilo všeč takrat, ko smo ga barvali. (Neja)

Sara, Neja in jaz smo delale levo roko. (Špela Klemenčič)

Zajec nam je zelo dobro uspел, ker smo sodelovali. (Špela Korenjak)

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo zajca kaširali. To pomeni, da smo platenke prekrili s plastmi papirja in lepila. (Jelena)

NAŠ RAZRED - 5. B

V našem razredu je devetnajst veselih razgrajačev. No, včasih smo malo bolj, drugič pa malo manj razgrajački. Včasih smo tudi zelo pridni ljubki otročički, brez dudic in ropotuljic.

Pa vam jih bom malo opisala.

Zelo pridna deklica je Aleksandra. Nikoli se ne krega, domače naloge ima vedno napisane in tudi pri pouku je pridna. Zelo lepo in rada riše. Res je prava čebelica. Za predsednico razreda imamo Uršo. Urša rada pomaga vsem brez izjeme. Včasih je tudi huda, če vidi, da se v razredu preveč dogaja. Pridna je kot mravljica in vsi jo imamo radi. Najbolj aktiven je Nik. On je dober pri družbi, na zemljevidu najde vse in vse ve. Pravi mali učenjak. V prostem času pa se aktivno ukvarja s smučarskimi skoki. Naša Metka je zelo dobra plesalka. Ples ji veliko pomeni. Je vesela, včasih malce preveč glasna, za šolo pa zelo pridna.

Karolina Perdan, 5. a

Sošolec Jošt je tudi dober športnik. Velikokrat poskrbi za smeh in dobro voljo in je prav vesel dečko. Njegov najboljši prijatelj je Urh. Postaven resen fant, ki zelo rad pomaga in poskrbi, da v razredu ne pride do kakšne hude krvi. Je največji poznavalec svetovnih vojn in zgodovine. O tem res veliko ve in z veseljem ga poslušamo. Barbika Žana ve čisto vse o pevcu Justinu Bieberju. Rada se smeji in je zelo redko slabe volje. Po postavi je zelo velika in se zelo rada meri z učiteljico. Komaj čaka, da jo bo prerasla. Tudi Tjaša je dobra hip - hop plesalka. Ves čas bi plesala, se smejala in risala. Vse to ji zelo dobro uspeva, pa še v šoli je pridna.

DOGAJANJA V ŠOLI

Naša Adelina je zelo urejena deklica. Da ne govorim o frizuri in obleki. Zelo dobro in lepo poje. Potem je tu Julija. Ona je pa zelo nežna dušica. Veliko sanja, glava ji čepi nekje v oblakih. Rada se lepo oblači in kadar je vprašana, je vesela in kar pripleše k tabli. Zelo rada poje in riše. Zraven nje sedi naša navihana Tina. Tina je vesela, rada poje in pleše. Z veseljem obiskuje pevske vaje. Najboljši med nogometaši je naš Stefan. Ima lepo frizuro, je prijazen in vedno nasmejan. Vsi ga imamo radi, ker se nikoli ne prepira. Odgovorna oseba v razredu je Klemen. On vedno vse ve, kaj je učiteljica naročila in kaj imamo za domačo nalogo. Če kdo kaj pozabi, je Klemen zanj pravi naslov. V prostem času se ukvarja z nogometom, veliko hodi v hribe in na računalniku je pravi mojster. Za košarko nadarjen fant v razredu je Adrian H. V razredu imamo namreč dva Adriana.

Anja Mohorič, 5. a

Košarka mu pomeni vse. Kadar igra košarko, pozabi na vse skrbi. V razredu imamo nadarjeno pesnico Zehro. Vse, kar se zgodi, ona v rime spremeni. Pesmico napiše v trenutku. Njene pesmi so izvirne in duhovite. Potem je tu še Ana. Po naravi je bolj tiha, vendar se zelo rada smeji. Drugače pa je Ana zelo dobra športnica - atletinja in tudi zelo uspešna pri športni vzgoji. Joj, da ne bom pozabila na Roka, ki je dober športnik. Rad je lepo urejen. Lasje mu včasih uhajajo na oči. Ja, potem je pa tu še moja malenkost. Kakšna sem pa jaz? No, to bi pa morali vprašati moje sošolce. Ti bi me znali najbolj opisati.

Olala, na enega pa sploh ne smem pozabiti. Na Adriana K. (drugi Adrian v razredu). Letos smo dobili novega sošolca, Adriana. On je pa faca razreda. Vedno poskrbi za smeh in dobro voljo. Ni dneva, da se ne bi smejali njegovim duhovitim zamislim. Je pa prijazen, dobrega srca in imamo ga radi.

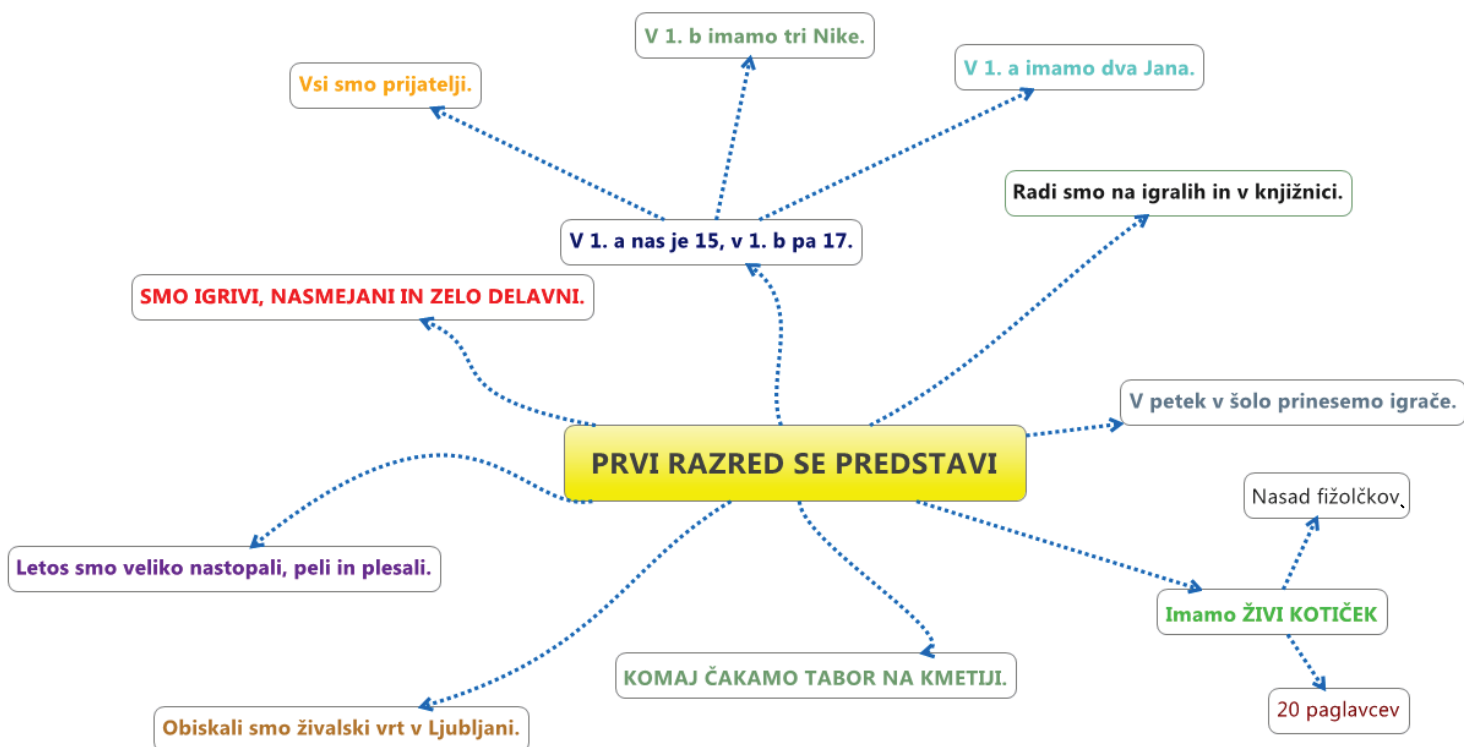
No, moram reči, da se imamo v razredu radi. Seveda pride do preprirov, vendar jih vedno premagamo s smehom in dobro voljo.

V 5. b razredu se imamo fajn.

Ajda Možina, 5. b

DOGAJANJA V ŠOLI

Viktorija Bojkova, 5. a

Anja Mohorič, 5. a

NA KMETIJI

V ponedeljek zjutraj smo se zbrali pred šolo. Poslovali smo se od staršev in se odpeljali z avtobusom. Nekaj časa smo gledali risanko in kmalu smo prispeli v Logarsko dolino. Gospa Simona nam je pokazala sobe. Delali smo rože iz volne, kokoši iz sena, narisala sem celo slap Rinko. Odšli smo tudi v pravljичni gozd. Najbolj všeč mi je bilo, da smo na koncu poti našli zaklad. V sredo smo odhiteli domov. Pred šolo so nas čakali starši. Bili smo jih zelo veseli.

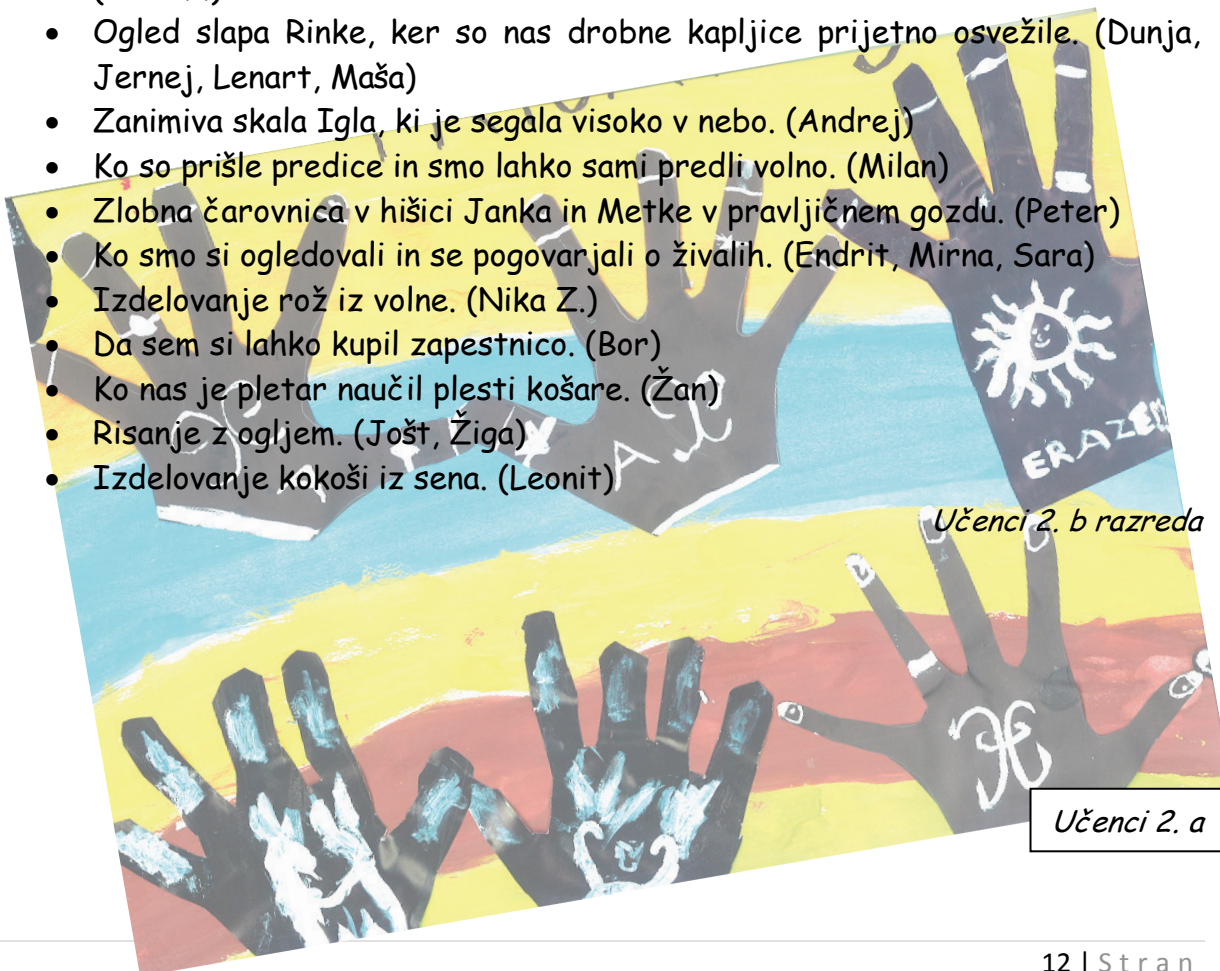
Lina Košir, 2. a

Jošt Klančar, 2. b

KAJ MI JE BILO NA TABORU NAJBOLJ VŠEČ?

- Obisk pravljичnega gozda v Logarski dolini, ker smo iskali skriti zaklad. (Nika K.)
- Ogljed slapa Rinke, ker so nas drobne kapljice prijetno osvežile. (Dunja, Jernej, Lenart, Maša)
- Zanimiva skala Igla, ki je segala visoko v nebo. (Andrej)
- Ko so prišle predice in smo lahko sami predli volno. (Milan)
- Zlobna čarovnica v hišici Janka in Metke v pravljичnem gozdu. (Peter)
- Ko smo si ogledovali in se pogovarjali o živalih. (Endrit, Mirna, Sara)
- Izdelovanje rož iz volne. (Nika Z.)
- Da sem si lahko kupil zapestnico. (Bor)
- Ko nas je pletar naučil plesti košare. (Žan)
- Risanje z ogljem. (Jošt, Žiga)
- Izdelovanje kokoši iz sena. (Leonit)

Učenci 2. b razreda

Učenci 2. a

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Nekega dne nam je učiteljica povedala, da gremo marca v zimsko šolo v naravi in to v Kranjsko Goro. Vsi smo komaj čakali, da pride tisti dan, ko bomo šli. In smo ga dočakali.

V ponedeljek smo se zbrali pred šolo. Vsi smo bili nestrpni, da se odpeljemo z avtobusom. Kaj hitro smo se poslovili od staršev, saj nas je čakala zimska šola v naravi. Z nami Kranjčani so odšli tudi učenci s Kokrice. Hitro smo se spoprijateljili. Med potjo smo bili vsi dobre volje. Nekateri so klepetali, drugi so opazovali pokrajino, po kateri smo se vozili. Gore v daljavi so nas kar vabile. Tam nekje sta nas čakali Kranjska Gora in Planica.

Žiga Cafuta, 2. b

Ko smo se pripeljali v Planico, nas je pričakalo mrzlo jutro. Takih nizkih temperatur nismo bili navajeni. Zeblo nas je, ko smo čakali, da se vselimo v naš začasni dom. Ko smo se namestili pa sobah, so nas že čakali prijazni učitelji smučanja. Preizkusili so nas v smučanju in nas razdelili po skupinah. Vsi smo bili zadovoljni, še strah pred smučanjem je nekam izginil. Na smučišču je bilo prijetno toplo, saj je tudi sonce že prikukalo izza gora.

V zimski šoli se je vsak dan dogajalo nekaj novega. Vsi smo bili dobre volje. Sklepali smo nova prijateljstva, se igrali, družili med seboj in tudi kakšno ušpičili.

Najbolj mi je v spominu ostal zadnji večer, ki smo ga pripravili sami učenci. Izvrstno sta ga vodili Viktorija in Anja. Drugi pa smo se potrudili in pokazali svoj pogum in talent. Neverjetno, kaj vse znamo, kako smo bili pogumni in navdušeni nad vsem in nad vsakim, ki je nastopal.

Kar prehitro je minila naša zimska šola v naravi. Vsi smo ugotavljali, da je bil ta tabor eden izmed najlepših doslej. Jaz vem, da ga ne bom pozabila in da mi bo ostal še dolgo v lepem spominu.

Ajda Možina, 5. b

NA TABORU V PLANICI

Na taboru smo bili v Planici en teden. Tam smo se najprej namestili, potem smo šli na kosilo, nato smučat. Tri dni sem smučal v Kranjski Gori. Najprej smo šli na majhen hrib, drugič pa na večjega. Nato pa smo šli v dom na večerjo. Naslednji dan smo šli na zajtrk, nato pa z avtobusom v Kranjsko Goro. Popoldne smo se šli sankat in naslednje popoldne smo imeli tek na smučeh. Tam sem padal in padal in se tudi nekaj naučil. Zvečer smo šli na zgodovino smučarskih skokov, potem pa v telovadnico. Tega tabora ne bom nikoli pozabil, ker je šel vsak dan nekdo domov. Zadnji večer smo imeli zaključni večer in tam smo poslušali razne vice, skeče, tudi plesali smo ...

Lida Križnar, 5. a

Skratka, ta tabor bom imel v spominu do takrat, dokler ne bom umrl. Ko smo odšli domov, smo dobili nazaj telefone.

Miha Mohorič, 5. a

Erazem Likar, 2. a

Jernej Poklukar, 2. b

MAČEK MURI NA OBISKU

Danes sem prinesla domov mačka Murija. Z njim sem odšla na dobrodelni koncert za šolski sklad na naši šoli. Maček Muri me je opazoval iz atijevega naročja. Bile smo prve na vrsti in zelo lepo smo zapele.

Anja Oštarijaš, 1. a

Zjutraj sva se z mačkom Murijem zbudila, pojedla zajtrk in gledala risanke. Šla sva v trgovino kupit čevapčiče za piknik. Popoldan sva stricu pomagala peči na žaru. Cel dan sva se zunaj igrala s prijatelji. Igrali smo se pepčka, rokomet, frizbi in nogomet.

Jan Bavdek Mihevc, 1. a

Bila sem zelo vesela, ker sem prva odnesla domov mačka Murija. V petek zvečer, ko sem odšla spat, sem Muriju in sestrici Taji prebrala pravljico za lahko noč. Izbrala sem pravljico z naslovom Zajček Pablo išče jajčka. Pravljica govori o velikonočnem zajčku Pablu, ki nam vsako leto prinaša čokoladna jajčka in jih skrrije v travi pred hišo.

Maša Cuderman, 1. a

Z Murijem sva prišla iz šole domov. Razkazal sem mu naše stanovanje in igrače, da bo vedel, s katerimi se bo lahko igral. Pred spanjem smo Muri, mami in jaz prebrali knjigo o gozdu.

Jan Škantar, 1. a

MAČEK MURI NA POTOVANJU

Maček Muri se je odločil, da bo šel na potovanje v Afriko. Ko je pripravljaval kovček, se je pri tem zelo utrudil. Malo je zadremal. Kar naenkrat se je znašel v Afriki. Tam je jahal slona. Pregarjali so ga ljudje s sulicami. Videl je lonec, v katerem se kuha juha. Mislil si je, da ga hočejo za posladek. Kar naenkrat pa se je zbudil in videl, da so to samo sanje. Zato se je odločil, da bo ostal kar doma. Saj vedno pravijo »LJUBO DOMA, KDOR GA IMA.«

Andrej Dobraš, 2. b

MAČEK MURI PRI BORU

Z Borom se zbudiva ob sedmi uri. Skupaj si umijeva zobe. Bor si obleče oblačila. V šolo ga odpelje mami. Ko Bora ni doma, mi družbo dela papagaj Penzel. Ko se vrne iz šole, pojeva kosilo in se igra.

Bor Mikič, 2. b

MAČEK MURI

Sem Maček Muri. Imam dobro prijateljico. Ime ji je Dunja. Z njo sva šla na izlet na Lovrenc. Videla sva lesene in kovinske mlinčke. Včasih so bili tam tudi palčki. Pri koči živi osliček. Pobožal sem ga po hrbtu. Jedla sva tudi krofe z marmelado.

Dunja Kurat, 2. b

Nika Zdravković, 2. b

MAČEK MURI PRI MIRNI NA OBISKU

Mirna me je v nedeljo vzela s seboj na Kolpo. Tam so bili tudi Tjaša, Gašper, Mija in Tisa. Gašper je kosil travo, punce pa so ga opazovale. Potem sta Mirna in Tjaša skočili v vodo. Po kopanju smo imeli kosilo. Nato smo se igrali. Tjaša in Mirna sta odšli po lizike. Na koncu, ko smo že skoraj odšli, je začelo deževati. Zvečer smo se utrujeni vrnili v Kranj.

Mirna Broder, 2. b

MAČEK MURI - PRIJATELJA

Zjutraj sem mojega prijatelja Žana pospremil na avtobus, ker je moral v šolo. Celo dopoldne sem ga nestrpno čakal. Ko je prišel iz šole, sem mu takoj skočil v naročje in ga objel. Potem sva pojedla kosilo in odhitela na trening. Opazoval sem ga, kako igra. Igral je kar dobro. Po končanem treningu sva takoj odhitela še po Žanovo sestrico Tajdo, ki je bila na plavanju. Nato smo prišli domov, pojedli večerjo in se odpravili spat. Žana sem še močno objel in mu zaželel lepe sanje.

Žan Ribnikar, 2. b

Erazem Likar, 2. a

MOJA DRUŽINA

Moja družina ima rada cvetlice. Moja družina ima rada živali. Moja družina je rada v naravi.

Moja družina je kot sonce.

Rada imam svojo družino.

Teja Balažič, 1. b

3. A RAZMIŠLJA O SVOJI DRUŽINI

Svojo mamico imam rad(a) zato, ker...

- me ima tudi ona rada. (Kastriot)
- je prijazna, vesela in lepa. (Nejc, Tajda, Sašo)
- je super! (Lara)
- mi kuha kosila. (Miha)
- me ima rada. (Gal)
- je prijazna do mene in mi skoraj vse kupi. (Daša)
- pospravlja in kuha. (Neja)
- mi pomaga in me uči. (Jan Jure)
- je moja mami in ker je prijazna. (Armin)
- mi vse pomaga in me ima rada. (Maja P.)
- se lepo obnaša do mene in je prijazna. (Gabrijela)
- ima tudi ona mene rada. (Gaja)
- je vedno vesela, veliko riše z mano in se crklja z mano. (Maja R.K.)
- mi kuha kosilo, ker mi kupi vse, kar si zaželim in ker me ima tudi ona rada. (Ivona)
- je dobra in ker me ima rada. (Jennifer)
- je moja mami in mame je treba imeti rad tako, kot nas imajo rade tudi one. Imam jo rad tudi zato, ker dobro skrbi zame, je zelo prijazna in se rada crklja. (Jure)

Teja Balažič, 1.b

Svojega očija/atija imam rad(a) zato, ker...

- je prijazen, ker mi veliko pusti in mi pove kaj več o računalniku. (Nejc)
- mi vse kupi in ker me vedno objame. (Kastriot)
- je najboljši na svetu. (Lara)
- me pelje v šolo. (Miha)
- je prijazen in me ima rad. (Gal)
- mi pomaga in se podaja z mano. (Daša)
- mi včasih pomaga. (Tajda)
- mi včasih pomaga pri domači nalogi. (Neja)
- je prijazen in ker skupaj igrava nogomet. (Jan Jure)
- mi pomaga pri nalogi, me pelje kamor hočem in ker ima tudi on mene rad. (Ivona)
- je moj oči in ker je prijazen do mene. (Armin)
- me ima tudi on rad. (Maja P.)
- mu lahko pomagam delati v delavnici in avtom menjati gume. (Sašo)
- je prijazen in vsak dan naredi moje najljubše kosilo. (Gabrijela)
- se greva skupaj ven igrat in ker ima tudi on mene rad. (Gaja)
- me vsak dan pelje ven. (Jennifer)
- se igra z mano, je prijazen do mene, me nauči kaj novega in zvečer gleda z mano zvezde. (Maja R.K.)
- je ista zgodba kot pri mami (beri zgoraj). Rad ga imam tudi zato, ker me pride iskat v šolo, dobro skrbi zame in je zelo prijazen. (Jure)

Karlina Leskovec, 1. b

DRUŽINA

1. A RAZMIŠLJA O DRUŽINI

Ana - V družini nas je osem. Skupaj se radi žogamo. Vsi imamo zelo radi sladoled.

Adem - V družini smo štirje. Radi gremo na piknik. Moja sestra mi veliko pomaga.

Angelina - V družini nas je sedem, očka, mamica, sestrica, trije bratci in jaz. Radi se igramo in kartamo. Všeč mi je, ko mi mami zvečer prebere pravljico.

Maša - V družini smo štirje. Radi gremo na izlete.

Anja - V družini smo štirje. Radi se igramo družinske igre. Starejši brat se zelo rad igra z mano.

Adnan - Stanujem v bloku z mamo in očijem. Brata sta že večja in zato sta se odselila. Radi se igramo in gremo na sladoled.

Gal - Naša družina šteje pet članov. Ker je Tinkara še dojenček, s sestrico Lenčo mamici rada pomagava kuhati. Skupaj se radi rolamo.

Aljaž - V družini smo trije. Skupaj gremo zelo radi na vikend. Tam imam tudi kolo.

Jan B. - V hiši nas je pet. Radi se vozimo z motorjem. Radi imamo piknike.

Lija Marija - V naši družini smo štirje. Skupaj se radi igramo družabne igre.

Jan Š. - Moj bratec Jure je pravi knjižni molj. Ati zelo dobro popravlja in dela tanke iz kock.

Radi se igramo naseljence otoka Katan. Mami ni všeč, če imava z bratom razmetano sobo.

Alina - V družini smo štirje člani. Moj brat Armin je zelo prijazen in hecen. Tudi moj oči je zelo zabaven. Moja mami zelo dobro kuha.

Amir - V družini nas je šest. Radi gledamo televizijo. Radi se sprehajamo.

Mark - Naša družina šteje pet članov. Zelo rad se igram s svojimi sestricami.

Domen - V družini smo štirje. Vsi zelo radi skačemo na trampolinu. Midva s sestrico trenirava smučarske skoke, zato smo si ogledali skoke tudi v Planici.

PREDSTAVIMO SE

Moje ime je Alina. Stara sem sedem let. Hodim v 1. a razred. Imam svetle lase. Zelo rada imam sadje. Zelo rada se rolam in vozim s kolesom.

Alina Kvrgić, 1. a

Sem Erazem. Hodim v drugi razred. Hodim tudi v glasbeno šolo, kjer se učim igrati na harfo. Rad tudi pojem. Zelo me zanima stari Egipt. Doma imam nekaj knjig o Egiptu. V teh knjigah gledam slike o faraonih, o piramidah in kako so izdelovali mumije. Vesel sem, ker sem se

letos naučil brati. Komaj čakam, da preberem veliko knjig in se iz njih naučim marsikaj novega.

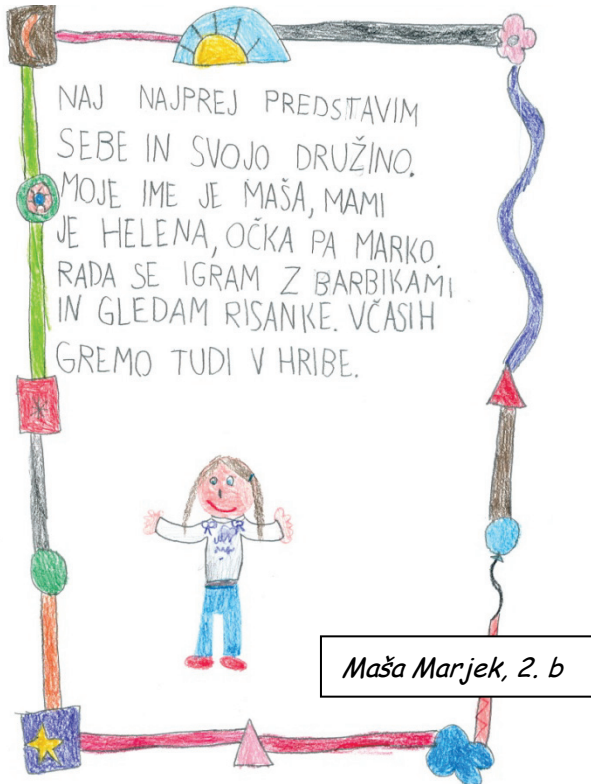
Erazem Likar, 2. a

Meni je ime Mirjam. Stara sem sedem let. Hodim v drugi razred. Rada se igram. Ob petkih hodim na košarko. Z mojo prijateljico Lino se zelo lepo razumeva. Skupaj hodimo v hribe in se imamo super.

Mirjam Tepina, 2. a

DRUŽINA

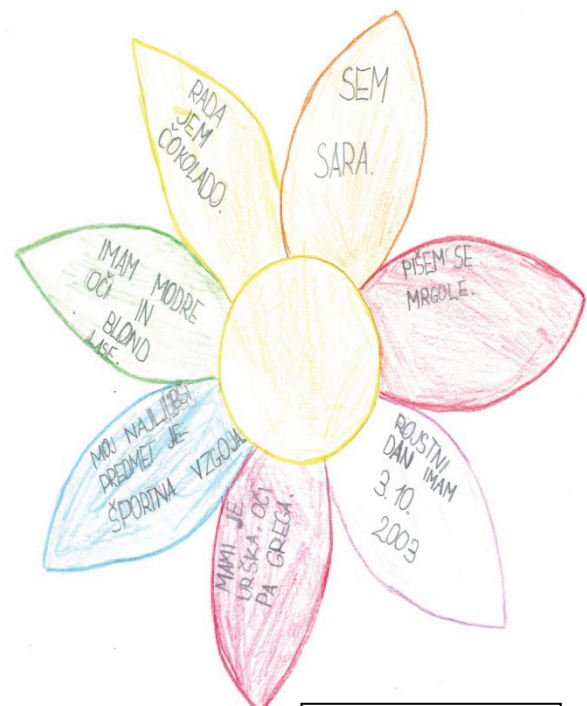
Moje ime je Neja Zagmajster. Stanujem v Kranju. Stara sem osem let in pol. Hodim v tretji razred. Imam modre oči in svetle lase, ki mi segajo do konca ušes. Rada imam oblečeno roza majico s konjičkom in kavbojke ali pa črno krilo. Ob prostem času se igravam namizne igre, rolam, kolesarim, poslušam glasbo in plešem. Plešem v plesnem klubu Tinča. Najljubša pesem je I will always love you od Whitney Houston. Rada berem, še raje pa poslušam pravljice, ki mi jih vsak večer bere mami. Moje najljubše knjige so knjige o želvaku Frančku. Rada hodim tudi v kino. Moja najljubša hrana so makaroni s polivko. Ne maram pa sadja in zelenjave. Imam veliko prijateljic. Doma se najraje igravam s sosedo Julijo, ki hodi v drugi razred. Najboljša prijateljica pa je Maja. Všeč mi je, kadar grem k njej na obisk in skupaj skačeva na trampolinu.

Moja domača žival je morski prašiček. Ime mu je Buči. Imam ga že dve leti in pol. Zelo rad se crklja.

Neja Zagmajster, 3. a

Sem Nejc Kolar. Rodil sem se 6.5.2002. Hodim v 3. a razred OŠ Franceta Prešerna v Kranju. Mami je ime Mateja, atiju pa Gregor. Imam dve želvi in eno zlato ribico. Zbiram denar, LEGO ninjago, nalepke in Bakugane. Imam veliko prijateljev, najboljši pa so Jure, Jan, Žan in Sašo. V šoli se veliko naučim, da pa izvem še kaj zanimivega, rad obiščem knjižnico in si izposojam knjige. Treniram plezanje in dobil sem že svoje plezalne čevlje. Rad tudi plavam, igravam nogomet, igravam Nintendo DS in igrice na računalniku. V šoli obiskujem računalniški in LEGO krožek. Včasih doma pomagam pospravljati in posesati stanovanje. S starši grem velikokrat na izlet, obiščemo muzeje in si ogledamo znamenitosti.

Nejc Kolar, 3. a

Sara Mrgole, 2. b

KRALJESTVO MORJA

Kraljestvo pod vodo.
Sonce je luč življenja,
je kot veter nad valovi,
pod vodo je ribje kraljestvo,
pod tem kraljestvom je zaklad,
ki potuje rad
iz roke v roko
kot školjka v vodi,
lep kot cel svet.
Rada bi spet občutila morje,
valove in rada bi videla ribe,
ki plavajo v tem kraljestvu,
to kraljestvo se imenuje čisto morje.

Tjaša Bitenc, 5. a

HRUŠKA IN BUŠKA

Z drevesa je padla hruška,
in na glavi mi je zrasla buška.

Pogledala sem navzgor,
in zagledala čuden prizor.

Veverica je hruške v tačkah držala,
in jih na tla metala.

Julija Premrov, 2. a

Lina Košir, 2. a

BARVE

Nekoč so v deželi barv živele čudovite barve. Nekega dne, ko se je na nebu pojavila najlepša mavrica doslej, je iz vesolja priletela ladja. Barve so se zelo ustrašile. Rdeča je začela kričati, modri je šlo na jok, rumena pa je od strahu kar zbežala. Iz ladje je prikorakalo 9 čopičev. Malo so se sprehodili po deželi in si jo z zanimanjem ogledovali. Barve so se jim zdele zelo lepe. Ugotovili so, da lahko marsikaj počnejo skupaj. Po vsej deželi so slikali, risali. Nastale so prečudovite slike. Čopiči so za vedno ostali v deželi barv. Postali so veliki prijatelji. Nekemu čopiču je pomotoma počil lonec z barvami in naše pravljice je tukaj na žalost konec.

Klara Šinko, Manca Rebolj, Lina Košir, Ajda Rekar in Mirjam Tepina, 2. a

KRESOVANJE

Med vikendom smo praznovali Urškin rojstni dan. Bili smo v gozdarski koči Rovtarica. Bilo nas je veliko in igrali smo se različne igrice. Zvečer smo zakurili kres in ob glasbi zaplesali. Kmalu smo odšli spat. Kres je ugasnil ob štirih zjutraj. Ko smo se zbudili, smo pozajtrkovali. Ker je začelo deževati, smo odšli domov.

Sara Mrgole, 2. b

ZANIMIVOSTI O MAVRICI

Mavrica se pojavi takrat, ko pada dež in sije sonce.

Najbolj se jo razveselijo otroci, pa tudi odrasli jo z veseljem opazujejo.

Podobna je stezici, ki nima ne začetka ne konca. V njej najdemo najlepše barve sveta. Te so: rumena, oranžna, rdeča, zelena, modra in vijolična. Upam, da imate tudi vi radi mavrico in da je vsak izmed vas v njej že našel svojo najljubšo barvo. Želim si, da bi se mavrica na nebu pojavila čim večkrat. Pravijo, da prinaša srečo in ti v srce vedno pripelje žarek lepega.

Sara Feratovič, 4. b

NARAVA

Narava je naša svetla luč, ki se skriva v temi.
Nikoli je ne bomo videli, če je ne bomo ljubili.
Narava je tista, ki nam daje življenje
in moč, da lahko živimo in preživimo.

SONCE

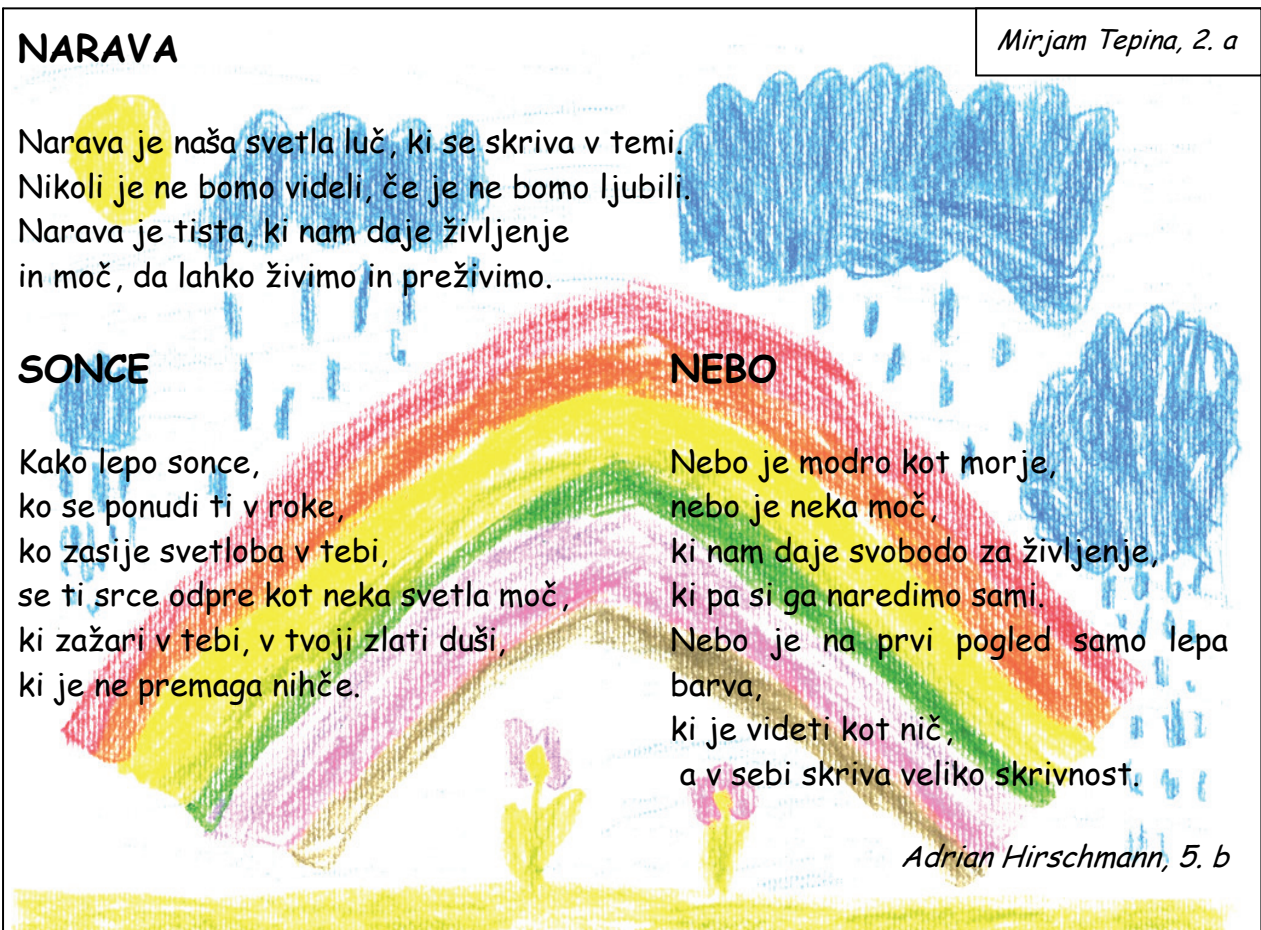
Kako lepo sonce,
ko se ponudi ti v roke,
ko zasiže svetloba v tebi,
se ti srce odpre kot neka svetla moč,
ki zažari v tebi, v tvoji zlati duši,
ki je ne premaga nihče.

NEBO

Nebo je modro kot morje,
nebo je neka moč,
ki nam daje svobodo za življenje,
ki pa si ga naredimo sami.
Nebo je na prvi pogled samo lepa
barva,
ki je videti kot nič,
a v sebi skriva veliko skrivnost.

Adrian Hirschmann, 5. b

Mirjam Tepina, 2. a

ZATE SEM KOT VILA

Zate sem kot vila,
letim okoli tebe
in te peljem v pravljčni svet.

Vilam se upiraš,
ker si ne priznaš,
da zate sem kot vila.

Že dolgo te ljubim
in te začaram
v princa na belem konju.

In poljubiš me na ustnice
v deželi zmajev, orlov, prekrasnih ptičev
in drugih živih bitij.
Zelo dobro se zabavava.

Maja Rodić Knez, Jennifer Lopez Viršček, 3. a

MOJE SANJE

Moje sanje so del mojega življenja.
Zanje imam različna svoja mnenja.
Spremljale me bodo do konca tega sveta,
živeti brez njih se meni ne da.

Sanje so vredne zlata,
vedno gredo skozi prava vrata.
Nihče na zemlji pa ne ve,
kako priti iz teh sanjskih tal.

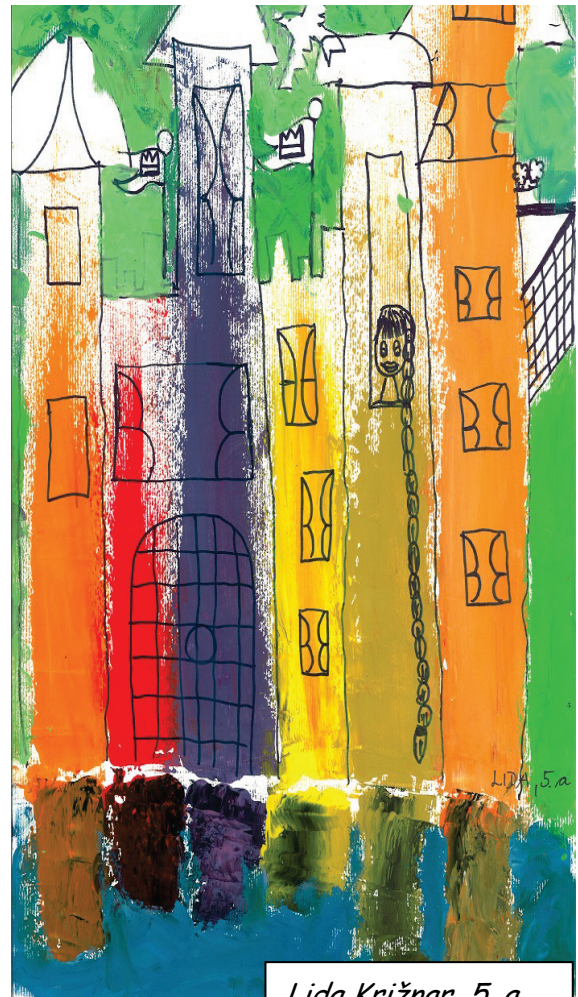
Pa to je prav lepo,
da tega nihče ne ve.
Saj najlepše je sanjati
na zemeljskih tleh.

Julija Šuligoj, 5. b

POTOVANJE SKOZI STOLETJE

Lebdim, lebdim, lebdim,
tam doli nad Tihim oceanom.
Sanjam, sanjam, sanjam...
Morje je tiho, a nikoli pretiho.
Ko sonce zaide, se lesketa.
Veter valove poganja...
Gledam v morje, a konec je sanj.
Zdaj mislim na morje in modro obzorje.

Lida Križnar, 5. a

Lida Križnar, 5. a

PRVIČ V TUNIZIJI

»Končno počitnice,« sem zakričal, ko mi je mami povedala, da odhajamo v Tunizijo. Zelo sem se razveselil, ker sem vedel, da bomo obiskali meni še neznano državo. Še najbolj sem se razveselil zato, ker bom imel družbo. Izvedel sem, da gre z nami moj bratranec.

Začeli smo pakirati in se pripravljati za polet. Z avtom smo se odpeljali na letališče. Pri blagajni smo uredili vse za vkrcaje na letalo. Bil sem že močno vznemirjen od pričakovanja, saj bom prvič poletel. Bilo me je tudi malo strah, vendar me je mami pomirila. Stevardesa nas je prijazno sprejela na letalo in nam pokazala, kam lahko sedemo. Starša sem ob vzletu močno držal za roke. Let je trajal tri ure, ki pa so minile zelo hitro.

Ko smo prispeli, je bila ura 22. Pri tekočem traku smo čakali na svojo prtljago. Čakali smo in čakali, pa je kar ni bilo. Mami je stopila do informacij. Končno se je našla tudi naša prtljaga. V hotelu so nas prijazno pozdravili, mi pa smo se močno utrujeni odpravili spat.

Drugi dan smo odšli na našo prvo pustolovščino, jahanje kamel. Predstavljal sem si, da je čisto enostavno. Ko sem splezal na kamelo, se je ta nagnila čisto naprej, da je vstala najprej z zadnjimi nogami, potem pa čisto nazaj, da se je povsem dvignila. Močno sem se je držal, da sem ostal na njej. Jahanje je bilo na koncu res prijetno in zanimivo je bilo s take višine opazovati okolico. Ko sem jo razjahal, sem jo lahko peljal še malo naokrog. Od samega navdušenja nisem opazil gromozanskih iztrebkov in stopil sem vanje. Moj bratranec Aleksander je skoraj počil od smeha. Še danes se velikokrat nasmejeva ob moji nerodnosti.

Zadnji večer smo odšli na večerno zabavo. Tam sva se naučila novih plesov in spoznala nove prijatelje.

Te počitnice mi bodo ostale za vedno v spominu, saj so bile ene izmed najbolj zanimivih.

Hvala moji mami, da mi jih je omogočila.

Rok Koletič, 5. a

PUST

V torek smo prišli v šolo oblečeni v pustne kostume. Bil sem astronaut. V razredu sem srečal tudi indijance, želve, vojaka, kužka, čarovnico, boksarja in policista. V telovadnici smo se predstavili ostalim razredom. Tudi druge smo si ogledali.

Najbolj všeč mi je bil klon iz Vojne zvezd. Posladkali smo se s pustnimi krofi.

Lenart Grmek, 2. b

BARVICE

Nekoč so živele barvice, ki so bile doma v puščici. Obstajale so v različnih barvah. Vseh skupaj je bilo 65. Postale so prijateljice. Prijateljice si med seboj pomagajo in se tudi skupaj igrajo. Najraje so se šle skrivalnice in skoke v daljino.

Najdaljši skok je imela modra barvica. Oranžna je bila najboljša v igri skrivalnic. Najboljši prijateljici sta oranžna in rdeča. Prijateljici pa sta tudi rumena in modra. Kadar sta se združili, sta postali zelene barve. To je barva pomladi.

Manca Rebolj, 2. a

KRIKEC IN VETER

Nekoč je živel deček po imenu Krikec. Imel je sinje modre oči in rjave goste lase. Nekega jutra, ko je gledal skozi okno, je mimo njegove hiše švignil močan sunek vetra. Krikec se je ustrašil in ves prestrašen stekel k mami. Mama ga je potolažila in mu rekla, naj se vetra ne boji, da se veter tako samo igra. Ker je bil Krikec radoveden fant, ga je šel iskat, ker bi ga rad spoznal. Prišel je do neke zelene reke in ker je bil utrujen, se je odločil, da bo malo pomalical in se odpočil. Pot ga je vodila naprej do velikega mostu. Oziral se je okoli in iznenada je privdivjal veter. Zagledal je Krikca, se ustavil in ga vprašal, če ga je strah. Krikec je priznal, da ga je strah iti čez most in da se tudi njega malo boji. Veter mu je rekel, da naj se ga ne boji. Prijel je Krikca za roke in skupaj sta poletela čez most. Bilo je zelo zabavno. Z vetrom sta letala še nekaj časa sem in tja. Bilo je že pozno. Večerilo se je že, zato je veter odnesel Krikca domov, kjer ga je že čakala mama. Poslovil se je od njega in mu obljubil, da mu napiše pesem.

Po večerji je napisal pesmico:

*Veter je moj dober prijatelj,
skupaj letiva čez polja in travnike
in se življenja veseliva,
ker lepo nama je.*

Veter je bil pesmice zelo vesel in od takrat sta s Krikcem najboljša prijatelja.

Tjaša Lea Zilli, 5. b

PESEM MORJA

Morje veliko, s kapljami zlito,
včeraj popoldne tudi valovito.
Gledam v morje, notri so ježi,
to pa pomeni, da je vse čisto.
Čisto kot rosa, modro kot nebo,
globoko kot vesolje je celo.
Notri so ribe, plavajo v morju,
vesele kot pesem radost delijo
vsem, ki so notri, in se jih veselijo.
Vendar zvečer se morje umiri.
Neha šumeti,
radostno zaspi.

Anja Mohorič, 5. a

PESEM O ČISTEM MORJU

Čisto morje ni umazano.
Morje ne sme biti onesnaženo.
Piha veter, ostanke folije
odpihne na obalo, pride deklica
in pospravi.
Sonce sije na čisto morje
brez odpadkov.
Sonce je posijalo
na čisto morje, sveti se, ker
smeti in odpadkov ni.

Tjaša Kolar, 5. a

Nika Kotnik, 2. b

MORJE

Veter piha, ko morje se premika,
ribe skakljajo in se veselijo,
morje diši po zlati ribici,
morje se sveti, ko sonce sije,
morje cveti in diši poleti,
dno morja se iz ladje vidi.

Matic Pelko, 5. a

Lina Košir, 2. a

Sanje

Poznamo različne sanje
in če so sanje lepe,
se radi spomnimo nanje.
Poznamo majhne, velike in takšne
kot lepe umetniške slike.
Obstajajo pa tudi takšne
kot zgodbice, pravljice.
V nekaterih nastopajo
tudi pisane mavrice.
Nekatere sanje pa so tudi strašne,
kjer na primer strašijo duhovi
ali pa te preganjajo strašni volkovi.
Tako se vsak večer,
kadar se odpravimo na spanje,
vprašamo, kakšne bomo imeli sanje.
Ker sanje nas spremljajo celo noč
in jih ne moremo odgnati kar tako
proč.

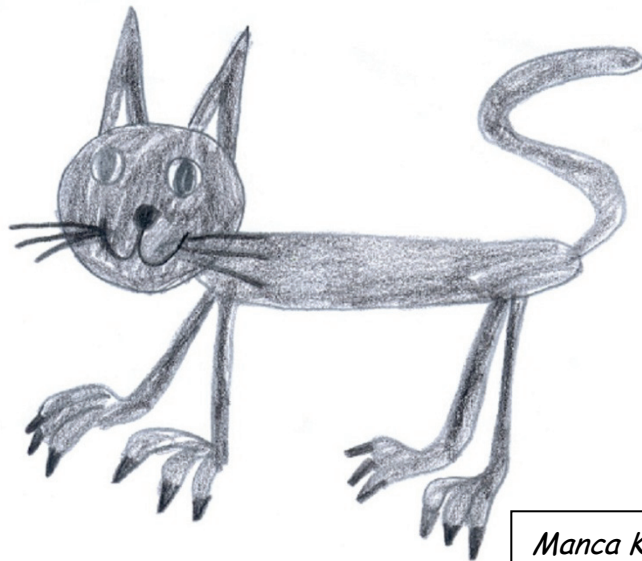
Zehra Mehić, 5. b

MUCEK

To je moj mucic.
Imam ga rada.
Mucic je črne barve.
Zelo rad se igra.
Veliko tudi spi.

Manca Klemenčič, 1. b

Manca Klemenčič, 1. b

ČAROBNA VRTNICA

Nekoč je živel suh, majhen in grd deček. Vsi so se iz njega norčevali in ga žalili. Nekoč pa mu je bilo vsega dovolj in je odšel v gozd. Postopal je po gozdu sem in tja ter razmišljal o svojem življenju. Zašel je v temen gozd. Zagledal je nekaj čudnega in ko je prišel bliže, je videl prekrasno vrtnico.

Pomislil je, da bi z njo očaral kakšno deklico. Vrtnico je zgrabil s svojimi koščeni rokami.

Takrat pa je v rokah začutil mravljince. Zbežal je iz gozda domov z vrtnico v roki. Doma je ugotovil, da se je čisto spremenil. Postal je lep in postaven. Od lepote je kar žarel. Bil je najlepši, najmočnejši, največji, naj, naj ...

Iz vasi se je preselil v velemesto. Živel je v veliki hiši in imel veliko denarja. Imel je ogromno prijateljev.

Na vrtnico pa je zelo pazil. Lepo je skrbel zanjo.

Kmalu pa je spoznal, da mu takšno življenje ne odgovarja. Nobene stvari ni več delal v miru. Povsod je bil v središču pozornosti. Začel je razmišljati o svojem prejšnjem življenju. Sklenil je, da ga hoče nazaj. Vzel je vrtnico in jo odnesel nazaj v gozd. Vesel je odšel nazaj domov. Ko se je doma pogledal v ogledalo, je videl, da je še zmeraj postaven mladenič. Živel je na vasi v skromni hišici in bil srečen. Preprosto je živel naprej in bil zadovoljen sam s seboj.

Večkrat je pomislil na vrtnico. Kdo ve, kaj se je zgodilo z njo. Upal je, da jo je našel še kdo, ki mu je spremenila življenje na lepše, tako kot njemu.

Jošt Fabjan, 5. b

JABLANA

V starih časih je živel kralj Matjaž na lepem gradu. Kralju Matjažu se je rodil sin. Sinu je dal ime Kocelj. Ob njegovem rojstvu je posadil na grajskem vrtu jablano. Pod to jablano se je vedno igral njegov sin Kocelj. Skupaj z jablano je rasel tudi princ Kocelj. Ko je jablana obrodila

prve sadove, jih je mali princ z veseljem jedel. Več jabolok je pojedel, bolj je bil princ močan, lep in pameten. Kralj Matjaž in njegov sin Kocelj sta se vsak dan zahvalila jablani za njene plodove, ki so jima dajale moč, lepoto in zdravje. Jabolka sta podarila

tudi drugim prebivalcem gradu in vsi so bili vedno zdravi. Princ Kocelj je zrasel v postavnega, lepega in močnega princa. Poiskal si je nevesto in si ustvaril družino. Jablana pa je rasla in jih vsako leto razveseljevala s svojimi plodovi.

Adrian Koritnik, 5. b

OGRLICA

Nekega dne je Mojca vsa žalostna odkorakala v šolo. Usedla se je na bližnjo klopcu v parku in razmišljala. Mimo je prišel prijazen možak Lojze in jo vprašal, zakaj je tako žalostna. Povedala mu je, da se njeni sošolci vsak dan norčujejo iz nje. Pravijo ji počasnela, pa mali pišček in da je zaljubljena v bajska Kokotnika. Pa še in še bi mu lahko naštevala. Lojze jo je poslušal, potem pa ji je rekel, da so se tudi iz njega norčevali, ko je bil toliko star, kot je sedaj ona. Nekoč pa je svoje težave zaupal svoji prababici. Prababica mu je dala ogrlico in mu rekla, da prinaša srečo. Iz žepa je potegnil ogrlico in jo izročil Mojci. Rekel je, da je on ne potrebuje več, njej bo pa še prav prišla. Mojca se mu je zahvalila in odšla domov. Naslednji dan, ko je prišla v šolo, je opazila, da se jo sošolec Jan boji. Tudi ostali sošolci se niso več norčevali iz nje. Pri športni vzgoji, ko so se postavili v zbor, je ugotovila, da je največja v razredu. Pa tudi pri teku je bila najhitrejša. Bila je najsrečnejša deklica na šoli. Ugotovila je, da ji ogrlica, ki jo je dal Lojze res čudežna. Po pouku se je oglasila pri Lojzetu in se mu zahvalila za ogrlico.

Urša Sladič, 5. b

STRAHEC IZ POSTELJE

V zelo stari vili sredi gozda je stražil strahec. No, saj tako so govorili ljudje. Nobeden pa si ni upal stopiti v to staro vilo, kjer že dolgo nihče ni prebival.

Ker sem zelo radovedna deklica, sem sklenila, da se bom sama prepričala, če tisto o strahcu drži. Kljub temu, da sem majcena deklica, sem se hotela soočiti s strahcem.

Tako sem se odpravila do te samotne vile sredi gozda. Potrkala sem na vrata, pa se nihče ni oglasil. Vstopila sem v vilo. O nikomur ni bilo ne duha ne sluha. Previdno sem vstopila v kuhinjo, v dnevno sobo, pokukala v naslednjo sobo. Nikjer ni bilo nič. Odšla sem nazaj v dnevno sobo, se usedla na sedežno in čakala. Zmračilo se je. Vstala sem in se odpravila v spalnico. Na postelji je nekdo ležal. Malo me je bilo strah, pa sem vseeno stopila k postelji. Zagledala sem strahca. »Končno«, sem si rekla in si ga ogledovala. Bil je majhen z

modrimi očmi in svetlimi lasmi. Luštkan, sem si mislila, sama pri sebi. Takrat pa se je strahec zbudil. Zagledal me je in vstal iz postelje. Prestrašila sem se. Z rokama mi je pokazal, naj se ga ne bojim. Videla sem, da je prijazen. Ponudil mi je piškote in sok. Ugotovila sem, da ne zna govoriti, zato sva se lahko sporazumevala samo s kretnjami. Prinesel je igrače in igrala sva se pozno v noč. Potem pa sem jaz zaspala. Zbudila sem se zgodaj zjutraj. Pripravil mi je zajtrk in potem sva se spet igrala. Pri strahcu sem ostala še osem noči. Vsako noč sva opazovala zvezde, brala sem mu pravljice, on pa jih je z zanimanjem poslušal.

Potem pa sem morala domov. Strahec je bil žalosten. Obljubila sem mu, da ga bom spet kmalu obiskala. Bil je vesel. Povabila pa sem ga, da me tudi on lahko kdaj obiše.

Adelina Kukić, 5. b

KOLESARJENJE

V soboto, 23.4.2011, smo šli z družino kolesarit od Blejske Dobrave do Šobca. Bilo je kar veliko klancev gor in dol. Ko smo prišli do Šobca, smo se spočili v kampu in naredila sem požirek ledenega čaja. Šli smo se skrivalnice. Kmalu je mami rekla, da gremo nazaj domov. Na poti domov je bilo malo več klancev, a sem vse prekolesarila. Ko smo prispeli na Blejsko Dobravo, smo najprej pospravili kolesa in pojedli kosilo. Izlet mi je bil všeč.

Hana Šuligoj, 3. b

SUPER AVTO

Nekoč so v tovarni Renault izdelali avto, ki je bil drugačen od ostalih.

Imel je trikrat več opreme, super sedeže, osem izpušnih cevi, tri števec in še in še bi lahko naštevali.

Toda na pogled ni bil čisto nič lep. Avta niso mogli prodati. Nikomur ni bil všeč.

Nekoč pa je v tovarno prišel mlad fant Marko. Zagledal je avto in takoj mu je bil všeč. Prodajalec je bil vesel, da bo končno avto, ki ga nihče ni hotel, prodal.

Marko se je odpeljal z avtom. Kamorkoli je prišel, so se mu ljudje posmehovali, kakšen avto je kupil. Marku pa bil avto všeč in je lepo skrbel zanj.

Nekega dne, ko je Marko prišel zjutraj v garažo, se mu je zdelo, da je nekaj drugače. Garažna vrata so se kar sama odprla. Avto je kar poletel po zraku.

Marko je spoznal, da je njegov avto čudežen. Z avtom sta poletela preko hribov in dolin in pristala na čudoviti peščeni plaži.

Tega si je Marko vedno želel, plaže in čudovitega morja. Nikoli se mu želja ni izpolnila, ker je delal po ves dan v tovarni. Zdaj pa so se mu želje izpolnile. Ko je odprl prtljažnik, je

ugotovil, da je poln denarja. Marko je postal bogat. Zgradil si je veliko vilo na plaži.

Z avtom sta preživela veliko lepih trenutkov.

Nekoč pa se je v garažo, kjer je bil avto, prikradel ropar. Ukradel ga je. Ko je Marko ugotovil, da avta ni, je bil zelo žalosten.

Od takrat nihče ni več slišal za avto in tudi videl ga ni nihče več.

Urh Lotrič, 5. b

IZPOLNJEVANKA

Na nebu se menjata sonce in _____.

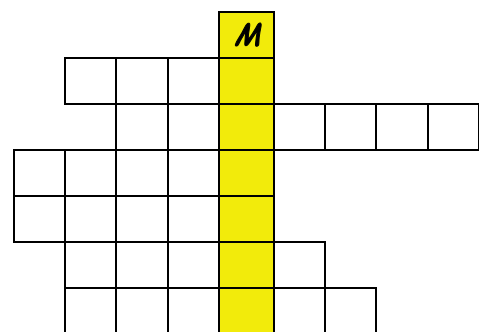
Močan naliv z grmenjem je _____.

Ko zapiha, me zazebe. To je _____.

Poleti nas grejejo sončni _____.

Poleti je _____ tako močno, da nas opeče.

Dežuje iz _____.

GESLO:

Ko pada dež in sije sonce, se na nebu prikaže prečudovita _____.

Sara Feratovič, 4. b in Lea Sajovic, 4. a

KAJENJE ŠKODUJE!

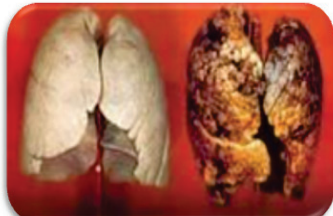
PORUMENELI ZOBJE

PORUMENELA KOŽA

NEPRIJETEN ZADAH

PLJUČNI RAK IN DRUGE BOLEZNI

POSLEDICE

NAJHUJŠA POSLEDICA
JE ODVISNOST

ZAKAJEN PROSTOR

Kajenje je razvada, ki se je hitro navadimo in težko odvadimo.

V cigaretah so različne snovi, ki škodujejo zdravju. Ena takih škodljivih snovi je katran.

Kajenje škoduje skoraj vsakemu organu v telesu, povzroča mnoge bolezni in zmanjšuje zdravje na splošno.

Pasivno kajenje je dihanje v zakajenem prostoru in škoduje tudi nekadilcu.

Če nosečnica kadi, s tem ogroža svojega otroka. Izpostavljenost tobačnemu dimu pri otrocih lahko upočasni rast pljuč.

Pred nekaj leti se je v Sloveniji sprejel zakon o prepovedi kajenja v javnih zaprtih prostorih.

Kaditi po navadi začnejo že najstniki.